

teisi innimesi; agga se on mul ikka raske kuulda ja nähha olnud, kui teised kulla nored mehhed naabri Turrit alwaks piddawad ja pilkawad, et ta kehnam on, kui teised. Arra te sinna sedda mitte, et sa wahhet pead, waid kutso neid ka seie, siis on mo südda rahhul."

"Kulla laps!" kostis isä, „ma mõistan küll, mis sa sellega tahhad ütelda, so südda on ehk temma külges? agga ussu mind, mul ei olle ühtegi selle wasto, sest Turri on kido-wäärt mees ja paljo ennam kui kōik need rikkad ja uhklejad. Memmad on küll terrawama waimuga hooprema ja kiitma; agga Turri on ausam süddame polest. Kuida sa tahhad, nenda se sündko."

Teisel päewal pärrast lõunat tullid nüüd somest ja sarest nored ja wannad mehhed kōiko ja meie naber Turri ka. Kui nüüd sõdud ja jodud sai, wahtisid kulla nored mehhed terrawaste Veno peale, kes kui wanna willund perrenaene kōik korrapärrast nenda toimetas, et igga mehhe südda rõmo tundis ja tem-maga rahhul olli ja mitto kõrwat nõu wõt-

sid, Venut ärra pärrida. Turrit ei teadnud kegi karta. Kui nüüd kōik sõnud ja jonud said, et jo palged punnaseks lõid ja jutto kārra kaunis kārmeks läks, istus Turri laua otsas akna al murre sees, südda mõtles Vena peale; agga kuida wõis temma rikkaste seas sedda mõttelda, kes ennast igga wiisi priiskeldasid ja kiitsid. Kui teised kōik sõnud ollid ja nüüd weel õlle-kanno ümber istusid ja omma kõnnedega pilwist läbbi käisid, näggi Turri aknast, et Veno olli aeda lainud jahhutama, nenda lipsas temma ka sallamahti jenna, et paar sõnno Venuga räkida. Veno olli ühhe lille murdud ja tulli sellega Turri wasto andis Turri kätte ja ütles: Wõtta sedda tän-nase päewa mällestuseks, et sa meie maeas olled olnud, ja nenda lipsas ta teise põesa tahha ja kaddus. Muud jutto ei olnud neil; agga nende süddamed tundsid paljo! Turri astus jälle tuppä ja istus omma wanna paiga peale, sest kegi ei teadnud Turrit, temma wae-suse pärrast, tähhele panna.

Nüüd jodi weel ja kidetä tallitaja endise